

Sprawozdanie

komisji budżetowej o petycyi lekarzy krajowego szpitala powszechnego we Lwowie w przedmiocie pomnożenia służby lekarskiej pomocniczej.

Wysoki Sejmie!

Lekarze szpitala powszechnego we Lwowie wnieśli do Wysokiego Sejmu petycyą o pomnożenie posad płatnych lekarzy pomocniczych. W petycyi tej proszą lekarze o pomnożenie posad lekarzy pomocniczych z 12 na 21, a właściwie skoro się pominie posadę sekundaryusza dla zakładu położnic, którego praca jest zupełnie oddzielną, o powiększenie posad z 11 na 20.

W motywach petycyi podniesionem jest, że etat służby lekarskiej uchwalony w r. 1875 dotychczas nieuległ żadnej zmianie pomimo, że gdy w r. 1876 liczba chorych wynosiła 7118, a na jednego lekarza przypadało rocznie chorych 593, liczba ta w roku 1891 wynosiła 12568 z czego na jednego lekarza przypadnie rocznie 1045 chorych, a przyjmując pobyt chorego w szpitalu przeciętnie na dni 22, wypada dziennie na jednego lekarza pomocniczego 62 chorych.

Petycyę powyższą przedkłada Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi w oddzielnem sprawozdaniu, w którym zaznacza na wstępie, że z uwagi na przyszłe zasilenie służby lekarskiej przy szpitalu lwowskim przez asystentów klinicznych wydziału lekarskiego, niemniej na projektowane rozporządzenie ministerjalne zobowiązujące dyplomowanych lekarzy do odbywania jednorocznej służby w szpitalach przed rozpoczęciem praktyki — zdaniem Wydziału krajowego tak znaczne podwyższenie etatu służby pomocniczej lekarskiej jest nieuzasadnionem; niemniej jednak uznaje Wydział krajowy, że dotychczasowa liczba sił lekarskich w szpitalu powszechnym we Lwowie jest niewystarczająca i przedstawiając, że przy obecnym stanie liczby chorych jeden lekarz pomocniczy miewa dziennie 60 a nawet 80 chorych do obsługi, podnosi Wydział krajowy konieczność powiększenia liczby lekarzy pomocniczych w szpitalu powszechnym we Lwowie o trzech, tak, aby dla siedmiu obecnie istniejących oddziałów oprócz prymaryusza było po dwóch lekarzy pomocniczych, czyli razem 14 lekarzy pomocniczych.

Wydział krajowy przedkłada jednocześnie wniosek uzupełnienia etatu lekarzy pomocniczych uchwalonego w r. 1875 przez utworzenie trzech nowych posad po złr. 500 rocznie, żądając tej formalnej zmiany, aby w przyszłości lekarze pomocniczy szpitala powszechnego we Lwowie zamiast na sekundaryuszów i asystentów, podzieleni byli na sekundaryuszów 1-szej i 2-giej klasy a to dla ujednolajnienia z etatem szpitala św. Łazarza w Krakowie i odróżnienia ich od asystentów klinicznych przyszłego wydziału lekarskiego.

Komisya budżetowa zastanawiając się nad powyższem przedłożeniem nabyła przekonania że rzeczywiście liczba służby lekarskiej pomocniczej w szpitalu powszechnym we Lwowie nie pozostaje w żadnym stosunku do liczby służby lekarskiej w innych szpitalach, gdzie dzień na jednego lekarza przypada zaledwie 30 do 47 chorych i że na tym ujemnym stosunku cierpią zarówno chorzy, jak i materyalne interesy szpitala; chorzy, gdyż lekarz przeciążony pracą mimo całego poświęcenia, nie jest w stanie zbadać należycie każdego chorego i śledzić przebiegu jego choroby, — materyalne interesy, gdyż przy zmniejszonej troskliwości ze strony lekarza, pobyt chorego w szpitalu częstokroć się przedłuża i przyczynia się do wzrostu dni leczenia.

Komisya budżetowa podziela jednakże zapatrywanie Wydziału krajowego, że utworzenie trzech nowych posad lekarzy pomocniczych w szpitalu powszechnym we Lwowie jest wystarczajacem, a oświadczając się zarazem za proponowaną przez Wydział krajowy zmianą nazwy w etacie posad i płac krajowego szpitala we Lwowie wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

1. W ustanowionym przez Sejm krajowy w roku 1875 etacie posad przy szpitalu lwowskim w ustępie B. służba lekarska a) dla zakładu chorych ma być pod poz. 4-tą „siedmiu sekundaryuszów I. klasy“, zaś pod poz. 5-tą „siedmiu sekundaryuszów II. klasy“, (zamiast czterech asystentów).

II. Do budżetu krajowego szpitala powszechnego we Lwowie na rok 1892 wstawia Sejm jako wydatek w rub. I. poz. 5. kwotę 3.000 zł. na płace dla siedmiu sekundaryuszów klasy II.

Lwów, dnia 21 marca 1892.

Zastępca przewodniczącego:

Stanisław Badeni.

Sprawozdawca:

Marchwicki.